

Einer-Jensen: Det, der giver mig Anledning til at gøre nogle Bemærkninger, er det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Udtalelser om det luksuspregede Byggeri set i Forhold til det Byggeri, vi nu stiller yderligere nogle Millioner til Raadighed for. Jeg er saa ganske enig med det ærede Medlem i hans Betragtninger her, men jeg benytter Anledningen til at nævne, at Frederiksberg Kommune, hvor det ærede Medlem Hr. Aksel Møller er Budgetordfører, saa sent som for 14 Dage siden har vedtaget at indgaa til Handelsministeriet med en Anmodning om Tilladelse til at nedrive 40 beboede Lejligheder — ganske vist ubeboede i Dag, men dengang i høj Grad beboede — for at opføre Lejligheder af luksuspreget Karakter til 1 200—1 300 Kr. for 2 Værelsens Lejligheder. Jeg henstiller til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at han over for sine Partifæller paa Frederiksberg øver en Indflydelse paa dette Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det var meget morsomt, og det mindede lidt om gamle Dage. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at jeg har ingen Reservationer taget i mine Betragtninger over det luksuspregede Byggeri. Om det foregaar i det tidligere konservative Odense eller det nu konservative Frederiksberg eller det socialistiske København, er mig ligegyldigt. Mine Betragtninger var dikteret ud fra det, som jeg mente var vor fælles Politik her i Rigsdagen, men som desværre ikke er en Politik, man følger rundt om i Kommunerne, at det Byggeri, der skal støttes i denne Tid, er udelukkende det Byggeri, der tjener det almindelige Boligbehov, og vi er heldigvis og glædeligt enige om, at Folk nu søger over til den bedste Boligform, nemlig det lille Parcelhus, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem skal faa nogen Glæde af de Bemærkninger, han fremkom med.

I øvrigt vil jeg gerne sige, da det ærede Medlem henstillede til mig at bruge min Indflydelse, at min Indflydelse strækker overhovedet ikke længere, end mine Ords saglige Vægt strækker. Jeg haaber, de i denne Sag strækker langt nok.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Jeg synes, det virkede noget selvopgivende, da det ærede Medlem sagde, at jeg ikke skulde faa Glæde af min Henstilling. Det var virkelig fra min Side, fordi jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem, ment som en alvorlig Henstilling, som han skulde lade gaa videre, i Haab om, at han kunde øve større Indflydelse paa sine Partifæller, end jeg kunde.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen og det ærede Medlem Hr. Kristen Amby vender stadig tilbage til, hvad de har sagt under Behandlingen af Saneringsforslaget. Jeg har ikke disse Ord præsent, jeg tvivler dog ikke om, at de har sagt noget i den Retning, de nu giver Udtryk for. Men Rigsdagen har ikke fulgt dem og taget den Konsekvens at nægte at fremme Saneringen, og saa vidt jeg ved, har de Herrer ogsaa stemt for Saneringsloven. Ministeren har ogsaa et Ansvar for at udføre den i Praksis ifølge Loven, saa vidt det staaer til Ministeriet. For øvrigt er den praktiske Udførelse en kommunal Foranstaltning, men der har vi jo Hensyn at tage til Boligsituationen nu.

At man med tørre Tal dengang skulde have opgjort, hvor meget der vilde blive bygget 2 Aar ud i Fremtiden, nærer jeg Tvivl om. Det var jo ikke saadan, at hvis noget blev revet ned, saa byggede man ikke op igen, thi samtidig gennemførte vi Byggelove med Millionbeløb til Støtte for Byggeriet.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, at man vidste, det hele ikke kom i Gang, saa var man fuldstændig klar over, at man ikke omgaaende kom i Gang med Opbygningen, men der var jo ogsaa nogen Beskæftigelse ved Nedrivningen. Jeg mener derfor, at selv om det er lidt anderledes, end vi maaske havde tænkt os, og selv om der er nogen, der er klogere end andre, er det en Kendsgerning, at Rigsdagen, indbefattet de to ærede Medlemmer, stemte for dette Lovforslag og gennemførte det, og derfor har de ærede Medlemmer ogsaa Ansvaret for det.

I øvrigt vil jeg gerne sige med Hensyn til Arbejdssituationen — det var jo rigtigt, som jeg sagde før, det blev ogsaa bekræftet —, at der blev fundet den Beskæftigelse frem, som der var Mulighed for, baade med Hensyn til Boligbyggeriet — derfor har vi Boligloven — og med Hensyn til Saneringen, de to Love skulde supplere hinanden. Det er det, som er foregaaet i denne Periode, hvor det maaske ikke var saa nemt at